

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 2012

882/2012

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronkantolain (609/2005) 32 §:n 3 momentti ja 41 §,
sellaisena kuin niistä on 32 §:n 3 momentti laissa 240/2008, ja
lisätään lakiin uusi 35 a § ja uusi 7 a luku seuraavasti:

32 §

Muutoksenhaku veronkuittaukseen

Verovelvollinen, edellä 1 momentissa tarkoitettu verosta vastuussa oleva tai Veronsääjien oikeudenvalvontayksikkö saa hakea oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin verovelvollisen kotikunta kuittausta toimitettaessa kuului. Valitusaika on 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista. Veronsääjien oikeudenvalvontayksikön valitusaika lasketaan oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tekemisestä. Menettelyyn sovelletaan muutoin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 69 §:ssä ja hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

35 a §

Maksujärjestelyyn ryhtymisen edellytykset

Veronkantoviranomainen voi ryhtyä erikoisperintätoimenä 35 §:ssä tarkoitettuun

maksujärjestelyyn, jos verovelvollisen veronmaksukyky on tilapäisesti alentunut elatusvelvollisuuden, työttömyyden, sairauden tai heikentyneen maksuvalmiuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Maksujärjestely tehdään ehdolla, että se ei estä veronkuittausta maksujärjestelyn kohteena olevan määrän sekä sille mahdollisesti perittävän koron suoritukseksi.

Maksujärjestely on erittäin painavista kohtuussyistä mahdollista tehdä myös siten, että korkoa ei peritä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujärjestelyyn ryhtymisestä, maksuajasta, maksujärjestelyn turvaavasta vakuudesta sekä muusta maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä.

7 a luku

Verosta vapauttaminen

38 a §

Verosta vapauttaminen

Veronkantoviranomainen voi hakemuksesta myöntää vapautuksen tämän lain nojalla

kannettavasta verosta ja maksusta sekä niiden viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista. Vapautusta ei kuitenkaan voi myöntää tuloveron ennakosta, korkotulon lähdeverosta eikä metsänhoitomaksusta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen.

Vapautus voidaan myöntää:

1) jos vero- tai maksuvelvollisen veronmaksukyky on sairauden, työttömyyden, elatusvelvollisuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi olennaisesti alentunut tai jos siihen on verovelvollisen velkajärjestelyn vuoksi erityisiä syitä; tai

2) jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus perintö- ja lahjaverosta voidaan myöntää:

1) jos veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maa- tai metsätalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden; tai

2) jos pesäosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vähentynyt ja vapautuksen myöntämiselle on olemassa siihen liittyviä erityisiä syitä.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus kiinteistöverolain (654/1992) 12 a §:n mukaan määrätystä kiinteistöverosta voidaan myöntää, jos rakennushanke on viivästynyt muusta syystä kuin rakennuspaikan omistajan omasta menettelystä.

Jos verosta on myönnetty vapautusta, vapautuspäätös koskee myös viivästysseuraamuksia ja muita seuraamuksia. Veronkantoviranomainen voi myös erikseen myöntää vapautuksen viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista silloinkin, kun ne on tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle, ja myös silloin, kun kunta on 38 b §:n mukaisesti ilmoittanut ratkaisevansa kunnallisveron tai kiinteistöveron vapauttamista koskevat asiat.

Valtiovarainministeriö voi ottaa veronkantoviranomaisen käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti verosta lain mukaan vastuussa olevaan.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätöseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

38 b §

Kunnan ratkaisuvaltta

Kunta voi tehdä veronkantoviranomaiselle kunnallisveron sekä kiinteistöveron ratkaisuvalttaa koskevan ilmoituksen, jolloin ilmoituksensa mukaisesti kunta ratkaisee kunnallisverosta tai kiinteistöverosta taikka kummastakin verosta vapauttamista koskevat asiat noudattaen, mitä 38 a §:ssä säädetään.

Kunnan ratkaisuvaltta on voimassa kolme kalenterivuotta. Kunnan on tehtävä ilmoitus veronkantoviranomaiselle ennen kolmen vuoden ajanjakson alkua. Ilmoituksen antamisen ajankohdasta määrätään Verohallinnon päätöksellä. Kunnan ratkaisuvaltta koskee niitä kunnallis- tai kiinteistöveroa koskevia hakemuksia, jotka ovat tulleet vireille ajanjakson aikana.

Mikäli valtioneuvosto on kuntajakolain (1698/2009) 21 §:n nojalla päättänyt edellä 2 momentissa tarkoitetun kolmen vuoden ajanjakson aikana tapahtuvasta kuntajaon muuttamisesta, jossa kunnat lakkaavat ja ne yhdistetään perustamalla uusi kunta, Verohallinto varaa tarvittaessa uudelle kunnalle tilaisuuden tehdä ratkaisuvalttaa koskeva ilmoitus jäljellä olevaksi ajanjaksoksi.

38 c §

Erityinen verosta vapauttaminen

Veronkantoviranomainen voi vero- tai maksuvelvollisen hakemuksesta tai hakemuksetta myöntää verosta tai maksusta sekä veronkorotuksesta ja viivästysseuraamuksesta tai muusta seuraamuksesta osittaisen tai täydellisen vapautuksen, jos:

1) Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö on hakenut muutosta vero- tai maksuvelvollisen verotukseen tai muutoksenhakuelimen päätökseen tulkinnanvaraisessa asiassa, josta ei ole vakiintunutta oikeuskäytäntöä;

2) muutoksenhaun johdosta kyseiselle vero- tai maksuvelvolliselle on määrätty veroa tai maksua;

3) kyseisessä asiassa on saatu korkeimman hallinto-oikeuden päätös; ja

4) verosta vapauttaminen on vero- tai maksuvelvollisten yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tärkeää.

Jos kunta ratkaisee kunnallisveroa koskevat asiat 38 b §:ssä tarkoitetulla tavalla, veronkantoviranomainen ratkaisee kuitenkin myös tässä pykälässä tarkoitetut asiat kuultuaan kuntaa ja seurakuntaa.

41 §

Muutoksenhaku vastuumääräykseen

Vastuumääräyksen oikaisemisesta ja muutoksenhausta on voimassa, mitä verotusta koskevasta oikaisusta ja muutoksenhausta säädetään. Edellä 40 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vastuuta koskevaan päätökseen saadaan kuitenkin aina hakea muutosta hallinto-oikeudelta 60 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön muutoksenhakuaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevaan verosta vapauttamista koskevaan hakemukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Poiketen siitä, mitä 38 b §:ssä säädetään, kunnan on ilmoitettava ratkaisuvallan pidättämisestä ensimmäisen kerran 31 päivään maaliskuuta 2013 mennessä. Hakemuksiin, jotka tulevat vireille 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän toukokuuta 2013 välisenä aikana sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Ilmoitus ratkaisuvallasta koskee hakemuksia, jotka tulevat vireille 1 päivän kesäkuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2012

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Valtiovarainministeri *Jutta Urpilainen*